

Sag inhabilt; thi Holbæk Amtsraad har — jeg har her liggende et Referat fra et Møde, som blev afholdt i Amtsraadet for to Aar siden om denne Sag — paa Forhaand erklæret sig for den ene af disse to Vinier. Naar man altsaa sætter den Bestemmelse ind, at det er Holbæk Amtsraad, der skal bestemme, hvilken af Vinierne der skal vælges, havde det været mere aabent og mere loyalt, om de ærede Forslagsstillere uden videre havde sat den saakaldte Bestlinie ind i Stedet for. Jeg beklager mig noget baade over, at man faktisk har strøget den anden Vini, og ogsaa over, at man ikke har været loyal nok til at gøre det aabent og ligefrem. Jeg maa maasse i Forbindelse med dette Spørgsmaal om Vinien i Odsherred fremdrage noget, som har nogen Interesse netop i dette Djeblif over for den vanskelige Forbindelse, vi have fra Sjælland til Jylland. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at hvis man vil have en saa vidt mulig isfri Forbindelse mellem Sjælland og Jylland, maatte man ty ud til Sjællands Odde, ud til Gniben. Man har ikke tidligere været ret opmærksom paa denne Sag, thi det er ikke hver Vinter, det er saa vanskeligt at komme over. Men nu, da vi have haft en streng Vinter, og da det har været vanskeligt at komme over, har jeg erhvervet mig en Meddelelse om, hvorvidt det forholder sig, som jeg tidligere har omtalt; og det viser sig da, at der findes isfrit Vand ude ved Sjællands Odde endogjaa i denne strenge Vinter, og jeg vil tillade mig at henlede navnlig de ærede Hders Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal; thi det er jo navnlig dem, som have Besvær med at komme over om Vinteren. — Jeg tror, de kunne have Interesse af at blive bekendte med, at selv i denne haarde Vinter, der har lagt alle vore Farvande til, er der et Punkt, hvor der stadig har været aabent, ude ved Sjællands yderste Odde, ved Gniben. Jeg fremdrager dette, fordi det har utvilsom Interesse for Valget mellem de to Vinier i Odsherred. Hvis der nogen Sinde skulde blive Spørgsmaal om at søge en Vinterforbindelse med Jylland over Sjællands Odde, er det indlysende, at man vil have Interesse af at faa i hvert Fald ikke den længste Vint, og skulde det blive en gennemgaaende Vint, vilde man have Interesse af at faa Jærnbanen ud til Kysten ad den Vej, der førte hurtigt til Maalet. Jeg tror derfor, at det Spørgsmaal, jeg her har henledet Deres Opmærksomhed paa, nemlig Isfriheden ved Sjællands Odde, har en ikke ringe Betydning ved Vurderingen af de to Vinier, der ere foreslaede gennem Odsherred. Jeg

modtog i Gaar en telegrafisk Meddelelse om, at der hele Vinteren igennem ved det yderste af Sjællands Odde har været aabent Vand enten paa den ene eller paa den anden Side. Jeg vil bede de ærede Medlemmer under den fortsatte Dvervejelse af denne Sag, naar man kommer ind paa Enkelthederne, at have Deres Opmærksomhed henvendt derpaa.

Jeg har saa kun en lille Bemærkning tilbage; jeg beder undskyld, at jeg atter vender tilbage til det ærede Medlem for Niibe Amts 3dje Valgtreds (Buff); men da jeg nu en Gang har faaet en Slags Op-gave med at hjælpe det ærede Medlem lidt ned fra de spindende Højder, han plejer at bestige, skal jeg heller ikke i Dag undlade at bringe ham lidt ned paa Jorden igen med Hensyn til et Spørgsmaal, han berørte i Gaar. Det ærede Medlem beklagede sig meget over, at dette Forslag bestemmer, at man ved Ekspropriationen skal benytte Forordningen af 5te Marts 1845 i Stedet for Loven af 1861, og det ærede Medlem gjorde et meget betydeligt Nummer udaf denne Sag. Han understregede „vi Landboere“, „vi Landboere“; han sagde det vistnok en halv Snes Gange, som det ærede Medlem jo plejer at gøre, naar han har sagt noget, som han synes, er rigtig godt. Det ærede Medlem ligner i den Henseende sin Karl, Mikkel Rasmussen, eller hvad han hed, som han præsenterede for os forleden her i Salen, og han sagde, at det var en Karl — han sagde for Næsten „Kaal“ — der syntes godt om sig selv. Jeg vil sige, at det ærede Medlem ligner saa sin Karl; han synes ogsaa godt om det, han selv siger, og det maa være Grunden til, at han gentager det saa ofte. Det undrer mig nu ikke, at Husbonde og Karl ligne hinanden; men for øvrigt vil jeg godt tiltro det ærede Medlem saa megen Originalitet, at det har været ham, der har været Læremester for Karlen, og ikke omvendt. Det ærede Medlem fremhævede med stor Styrke i Gaar, at „vi Landboere“ vare særlig interesserede i at faa Loven af 1861 anvendt i Stedet for Forordningen af Marts 1845. Det forekommer mig at være forklert af det ærede Medlem; thi det ærede Medlem maa jo vide, at der her ikke alene er Tale om at ekspropriere Landboeres Jord, men her er ogsaa Tale om at ekspropriere Købstadboergeres Jord. Nu har jeg ikke noget imod, at der tages alt muligt Hensyn til Landbrugerne. Jeg har en medfødt Sympati for alt, hvad der hedder Landbrugsinteresser, men jeg vil dog sige, at hvis der i dette Forhold skulde gøres en Forskel, saa vilde der være et særligt Hensyn at tage til Købstæderne. Det er ikke saa vanskeligt at vur-